

10. Revision af konvention nr. 82 (1947) om socialpolitik i afhængige territorier

På den første regionalkonference for Afrika, Lagos, december 1960, vedtoges en resolution, hvorefter ILOs styrelsesråd opfordredes til at tage konvention nr. 82 op til revision, således at de nyligt selvstændige lande fik lejlighed til selv at tage stilling til disse sociale principper, som tidligere havde været varetaget af andre lande på deres vegne.

Til behandling af dette emne vedtoges det på plenarforsamlingen ikke at nedsætte en særlig komité, men at overlade til komiteen vedrørende konventioner og henstillinger at foretage den fornødne gennemgang.

Formålet med behandlingen var at revidere teksten til den som nr. 82 tidligere vedtagne konvention om socialpolitik i afhængige territorier (1947), så den blev afpasset på en sådan måde, at den kunne ratificeres af sådanne nyligt uafhængige lande, for hvilke den tidligere havde været gyldig i deres egenskab af „non-metropolitan territories“.

Under komiteens behandling vedtoges at ændre forslagens titel, således at der i stedet for „udviklingslande“, hvilken betegnelse kunne give anledning til misforståelse med hensyn til den kreds af lande, konventionen var udformet for, nævnes fundamentale mål og normer for den sociale politik. Tilsvarende andre ændringer gennemførtes i den forelagte tekst. Endelig blev det som en afsluttende paragraf indsat, at denne konvention ikke medfører den tidligere konventions bortfald.

Behandlingen i plenarforsamlingen gav ikke anledning til nogen debat, og forslaget vedtoges med 294 stemmer for, og ingen imod, medens 15 afholdt sig fra at stemme.

Konventionen har følgende ordlyd:

Konvention nr. 117 om socialpolitikens grundlæggende mål og normer.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 6. juni 1962 er trådt sammen til sin 46. samling, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag

om ændring af konventionen af 1947 om socialpolitik i afhængige territorier, hvilket spørgsmål er optaget som 10. punkt på mødets dagsorden, først og fremmest med henblik på at muliggøre dens fort. satte gennemførelse og ratifikation for ikke-selvstændige stater, og

som mener, at disse forslag skal tage form af en international konvention, og

som mener, at økonomisk udvikling må være grundlaget for social fremgang, og

som mener, at der på enhver måde bør udfoldes bestræbelser — på internationalt, regionalt eller nationalt grundlag — for at sikre økonomisk og teknisk bistand til beskyttelse af befolkningens interesser, og

som mener, at der i egnede tilfælde bør gennemføres internationale, regionale eller nationale foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe handelsforhold, som kan føre til produktion af stor effektivitet og muliggøre opretholdelsen af en rimelig levestandard, og

som mener, at der i videst muligt omfang bør tages skridt til gennem egnede internationale, regionale og nationale foranstaltninger at fremme udviklingen inden for sådanne områder som det offentlige sundhedsvæsen, boligforhold, ernæring, uddannelse, børneforsorg, kvindernes stilling, beskæftigelsesvilkår, aflønning af lønarbejdere og selvstændige producenter, beskyttelse af vandrende arbejdere, social tryghed, offentlige tjenesteydelser og almindelig produktion, og

som mener, at der i videst muligt omfang bør tages skridt til effektivt at interessere og inddrage befolkningen i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger til social fremgang, vedtager idag den 22. juni 1962 følgende konvention, der betegnes konventionen af 1962 om socialpolitik (grundlæggende mål og normer):

Afsnit I. Almindelige principper.

Artikel 1.

1. Alle programmer skal først og fremmest tage sigte på befolkningens velfærd og udvikling samt på fremme af dens ønske om social fremgang.

2. Alle programmer af mere almindelig betydning skal udarbejdes med behørig hensyntagen til deres indflydelse på befolkningens velfærd.

Afsnit II. Forbedring af levestandarden.

Artikel 2.

En forbedring af levestandarden skal anses for hovedformålet ved planlægningen af økonomisk udvikling.